

Ekologický návrat do Francie pro všechny

zvedavec.news/komentare/2024/08/10197-ekologicky-navrat-do-francie-pro-vsechny.htm

Sci-fi povídka z nedaleké budoucnosti

19.8.2024 Komentáře Témata: Klima 1034 slov

Cestovní deník Julese Petibedona, červenec 2040 – Návrat do Francie

Odlet z Marsu, z města Elon, večer 25. ledna 2040 s příletem na konci července téhož roku díky ultrarychlé kosmické lodi SpaceX-Voyages.

Míříme dolů do Vesoulu, jediného města, které získalo povolení pro Muskovu společnost, což správa Království královny Hidalgy (jak se oficiálně nazývá) příliš neocení.

Vesoulský kosmodrom je vlhká výheň. Klimatizační jednotky samozřejmě fungují, ale předpisy La Climatisation Pour Tous stanovují, že vháněný vzduch musí být vždy o něco teplejší než venkovní, aby „umožnil ekoobčanovi pocítit klimatickou nouzi“.

Cestující jsou proto odváděni do betonové chodby, do řady, a je jim nabízeno (použité) zařízení pro ekologickou rekuperaci oxidu uhličitého. Je to zvon z plexiskla pro všechny, který nosíte na hlavě, opatřený trubicí, která sbírá váš dech, a další trubicí, kterou si můžete strčit do zadku, abyste sbírali případné výpary.

Důvtip: máte právo ho nosit, ale nemáte právo se bez něj obejít.

Vybavení mé kolegyně ve frontě je zastaralé a nefunkční a několikrát omdlela v důsledku katastrofálního přenosu výparů – nehoda, která vážně snížila její uhlíkovou stopu dočasného návštěvníka.

Jak říká královna Hidalgo, Francie je zemí, v níž má ekoobčan právo sloužit státu podle svých nejlepších schopností, aby si mohl užívat Úplné svobody pro všechny. To je rámeček, v němž bude muset moje sousedka splácet své uhlíkové kredity, a zpráva od obsluhy jí sděluje, že je oprávněna využít výsady poskytovat bezplatné šlapání o výkonu 12 500 wattů na krytých kolech umístěných v hale přiléhající k místnosti, kde se rozdávají zvonky a píšťalky.

Vše pro mě dopadlo dobře a byl jsem pozván, abych si prošel Douaneo společnosti Douane Pour Tous (Celnice pro všechny).

Následovala chvilka zmatku, když jsem obsluhu pozdravil veselým „Bonjour madame“. Sdělila mi, že nemám povolení používat násilnou a brutální nenávisť vůči zaměstnancům, vůči její osobě, a že pokud budu pokračovat, zavolá policii. Zmateně se omlouvám a říkám jí, že tomu nerozumím, a ona s úšklebkem ukazuje na odznak obsluhy na klopě s nápisem „NIKEPerformance – Zem/Zer“.

Bretnám „omlouvám se, paní Zemzerová,“ ale ona mě rozzlobeně přerušuje: „Jmenuji se NIKEPerformance a Zem/Zer jsou moje zájmena! Jsem bezpohlavní, eko-příteli, v úterý jsem pistilopolyquadraxuální. Vy jste mě urazil a ponížil a v naší Krásné zemi totální svobody je to trestný čin, který se trestá padesáti až dvěma sty kilowatty volného šlapání pro všechny!“

Když se skoro uklidní, vyptává se mě na můj pobyt, zatímco já koptám omluvy ve své prdící bublině, a nakonec rozčileně prohlásí:

- Je tu problém, ekologický příteli.

- Jaký problém?

- Máš nadváhu, tvé nutriční skóre je špatné. Nemáš nárok na to, abys jezdil elektrotaxi. Můžeš se svobodně dopravovat Vélo-carbone Pour Tous, dokud nedosáhneš váhy odpovídající eko-nutričnímu skóre.

- O čem to mluvíte?

- A také máte právo svobodně zaplatit vstupní poplatek ve výši třiceti kilowattů šlapání.

- Ale já už jsem daň zaplatil před odjezdem!

- Ano, ale je tu daň z daně.“ “To je daň z daně.

Místnost s karbonovými koly je cítit močí a kola jsou naskládána jedno na druhém až ke stropu. Jako zázrakem je tu jedno, které funguje, a já na něj nasedám poté, co jsem na malý nosič zavazadel položil svůj velký kufr. Počítač na řídítkách bručí kvůli váze navíc (kterou stejně musím při šlapání vláčet) a přidává mi dvacet kilowattů šlapání k mému už tak velkému dluhu.

Vystupuji. Jsem na ulici, příjemně chladnější než v místnosti s třicetistupňovým eko-klimatem.

Lidé se na mě divně dívají. Vousatá žena metr devadesát se rozesměje, když mě vidí šlapat, a zvolá: „Nutriscore ahah! Podívejte se na to nutriční skóre! Kouigna-man!“ Pak na mě namířila trysku a snažila se mě postříkat. Utekl jsem pryč.

Můj hotel ve Vesoulu není daleko, ale když tam konečně dorazím, pořád ještě plavu. Na automatických dveřích je napsáno „Royaume De La Liberté Totale“ a pod tím „Hotel Pour Tous“. Jupí.

Zazvoním na zvonek. V interkomu se ozve obsluhující robot:

„Ahoj, eko-příteli! Jsem Adidas TwixNoisettes, automatický vrátný tohoto hotelu Pour Tous, který vám povolil spát v posteli! Pokud tě pustí, řekni mi číslo svého pokoje a budeš mít volný přístup do svého pokoje od jedenácti hodin večer do čtyř hodin ráno v pondělí, čtvrtek a sobotu a od deseti hodin večer do pěti hodin ráno v úterý, čtvrtek a neděli!

- Uh, pátek chybí a vy jste dvakrát řekl čtvrtek...

- Nerozuměl jsem, eko-příteli, dej mi číslo pokoje, jestli tě pustí.

- Pokoj 503.

- Položte prosím položku na váhu, tato položka nemá čárový kód, vyberte prosím Zeleninu, Ovoce nebo Ekoporadnu překvapení...“

V tomto okamžiku obrazovka zčervená a zobrazí se zpráva:

- Zavolejte prosím ekoporadce -

Začínám ekopanáčkovat a otáčím se na ulici a rozhlížím se kolem sebe. V dohledu není žádný člověk – ani ten nutriční. Je tu čtyřproudý kruhový objezd s omezením rychlosti na 20 km/h, čtyři radary, cypřiš a prázdné parkoviště.

Naštěstí se nakonec obrazovka opět rozsvítí a robot ožije: „Pokoj 503, to je domluveno! Užijte si pobyt, ekologický příteli!

Dveře se otevřou. Je to ubytovna.

Pokoj 503 je ve skutečnosti úzká postel z bílého kartonu s bizarním, napůl vybledlým nápisem: „J..x Ol...iques 2024“.

Všechny ostatní postele jsou obsazené obřimi blondatými švédskými uprchlíky, kteří v dusném vedru kempinkového stanu poslouchají technopárty a přitom si porovnávají svá tetování Odina a Freyji.

Klimatizace tu zjevně pracuje na plné obrátky. Snažím se projet účtenku s QR kódem skenerem na posteli, ale do očí mi stéká pot a třesou se mi ruce. Švédové vidí můj strach a smějí se mi:

- Nära skjuter ingen Kouign-Amann! Ahahah!

- Det ligger en Nutri-skore begraven! AHAHAH!“

Opouštím kufr a v panice opouštím tento bláznivý hotel Pour Tous za posměšků veselých Švédů. Dveřní robot se mě snaží zastavit: „Eko-příteli, na odchod je ještě brzy! Můžete zůstat do čtvrtěčných osmi hodin a crouickk broutz toto zboží není v regálech, poradte se prosím s brouitzkkk POUR TOUSSSS...“.

Pak se mi proutěný zvonek zasekne a hustý oblak chutného metanu mi zastře zrak, dusím se...

Probouzím se zpocený ve své platinou vyšívané posteli s nebesy v Elon City. Dokonale tichá klimatizace ukazuje 18,5 stupně Celsia a je chladno jako vánek.

Zrušil jsem svůj ekologický výlet. Příliš jsem se bál.

Tahle země se ekozábavy bojí.

Éco-retour en France Pour Tous vyšel 16.8.2024 na h16free.com.
Překlad v ceně 431 Kč Zvědavec.

Známka 1.3 (hodnotilo 26)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

3 příspěvků
(3 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF